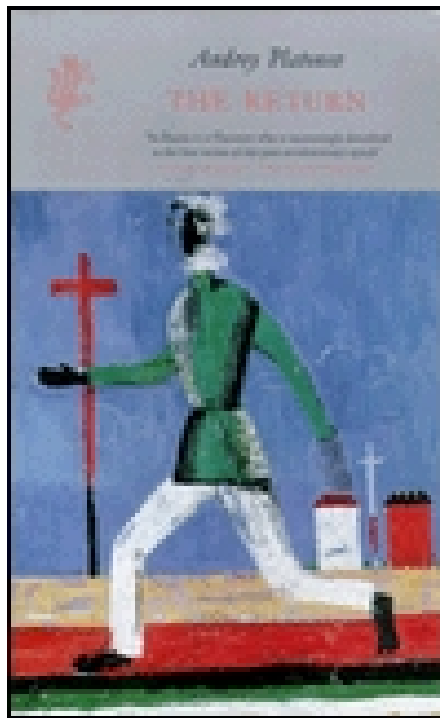

The Return and Other Stories

Andrei Platonov , *Angela Livingstone (Translator)* , *Robert Chandler (Translator)*

[Download now](#)

[Read Online](#) ➞

The Return and Other Stories

Andrei Platonov , Angela Livingstone (Translator) , Robert Chandler (Translator)

The Return and Other Stories Andrei Platonov , Angela Livingstone (Translator) , Robert Chandler (Translator)

People are on the move in all ten stories in this collection--coming home as in "The Return, "leaving home as in "Rubbish Wind, " traveling far away from their country as in "The Locks of Epiphan"--trying to improve their lives and those of others, searching and fleeing. Their journeys are accompanied by two motives, which characterize the writing of Andrei Platonov: optimism and faith in the goodness of humanity, and abject despair at the cruelty and apparent senselessness of our existence. The protagonists are torn between these poles and sometimes a synthesis shines through the blackness of despair--the hope against hope that a better life is still possible. Combining realism with poetic vision and the deceptively simple language of folktales, Platonov lights up his stories by using language in a way that renders it unfamiliar, making the ordinary seem unusual and the extraordinary logical. This new translation is the first to present Platonov's gift as a short-story writer to an English-language readership, showing why it is that Joseph Brodsky regarded Platonov as the equal of Joyce, Kafka, and Proust.

The Return and Other Stories Details

Date : Published February 26th 1999 by Harvill Press (first published May 1998)

ISBN : 9781860465161

Author : Andrei Platonov , Angela Livingstone (Translator) , Robert Chandler (Translator)

Format : Paperback 240 pages

Genre : Literature, Russian Literature, Cultural, Russia, Short Stories, Fiction

 [Download The Return and Other Stories ...pdf](#)

 [Read Online The Return and Other Stories ...pdf](#)

Download and Read Free Online The Return and Other Stories Andrei Platonov , Angela Livingstone (Translator) , Robert Chandler (Translator)

From Reader Review The Return and Other Stories for online ebook

John says

I read this for "The Rubbish Wind," "The River Potudan," and "The Return." When reading Platonov, it's hard to shake the feeling that he was someone who desperately longed to not exist, or to somehow *un-exist*. His characters, both in The Foundation Pit and here (with the exception of the protagonist of "The Return") yearn to dissolve into nothing, and their actions to that end are often disturbing. In fact, the only other book that I think disturbed me as much as The Foundation Pit in recent years was Thomas Ligotti's My Work Is Not Yet Done: Three Tales of Corporate Horror, and although they are very different books from very different times, I suspect there is some similar kernel at the heart of both writers.

In the "Rubbish Wind" the road to the main character's non-existence is shockingly gruesome, something that I imagine would make even Quentin Tarantino choke back his lunch. In "The River Potudan," the main character's non-existence is a more touching, cleansing, almost Catholic self denial that gives him the ability to understand and accept love when it's almost too late.

"The Return," however, is the reason I picked up this collection. The story of a man returned from war to find his family changed, it packs into its few pages a sad yet somehow redeeming portrayal of human weakness and acceptance. It's a story that Chekhov would have been proud to have written, and it sounds a note of hope for the human soul that is an amazing statement from the author of deeply nihilist The Foundation Pit.

Deniz Balç? says

Umutsuzluktan umut do?ar m?? Platonov bunun pe?ine dü?mü? ve kendi ülkesinin yoksul insanlar?na bu gözle, tam içlerinden bakm??. Her hikaye çok güçlü olmasa bile genel olarak vurucu öykülerin oldu?u bir kitap.

Levent says

Platonov' un benim için neden bu kadar özel bir yazar oldu?unu bir kere daha görmü? oldum. Yine etkileyici insana dokunan öyküler, muazzam bir edebi dil.

Burak Karaku? says

Rahats?z edici derecede gerçekçi ve yal?n bir yazar Platonov. Klasik Rus edebiyat?ndaki gibi, bir karakterin s?n?rlar?n? sayfalarca anlat?lan olaylar sonras?nda mükemmel bir ?ekilde çizmek yerine, birkaç karakalem darbesiyle, s?n?rlar? belli ediyor sadece.

Özellikle Çöp Rüzgar? hikayesi, kaybedilmi? akl?n, e?er gerçekçi bir yal?nl?kla aktar?l?rsa, ne kadar

etkileyici bir şekilde anlatılabileceğini gösteriyor. Albert Lichtenberg, Hitler destekçisi Almanların iktenceleri sebebiyle kendisini bir hayvan olarak kabul etmeye başlayan, aslında bir uzay bilimci. 19. yüzyılın özlümle anarken, sokaklarda gördüğün demirden Hitler heykeline ve insanların bu ve bunun gibi başka ikonlara tapınmalarına kızıyor: "Yeryüzü tanrılarla doluyor, sızradan insanların izini bulamıyorum, insanların hayvanlara döndüğünü görüyorum. Ama ne yapabilirim ki, sadece bunu!" diyor ve bastonunu tamamlanmamış, demirden Hitler heykeline yapıyor, ama ne yazık ki "mekanik yarım beden, mutsuz insanın hiddetini hissetmiyor.", Albert'in bastonu ortadan ikiye ayrılıyor.

Uzun lafın kıssası: çok yalın bir dille, çok yoğun bir anlatım. Platonov, 20. yüzyılın en karanlık dönemlerine sadece şahitlik etmemiştir, aynı zamanda, 90'ların başına kadar eserlerinin yasaklanması olması sebebiyle, o karanlık fazlasıyla yaşamış bir yazar. İnsana dair iyi, ama daha çok kötü yanları iliklerine kadar hissetmek isteyen herkesin okuması gerek.

Kirill Kovalenko says

I would cast my vote for Platonov as the most distinctly "Russian" author. He is one of the few authors that correctly blends realism, absurdity and drama in a poignant collection of highly varied narrative sketches.

The stories can be defined by melancholy and movement, understanding through action, reconciliation through tentative withdrawal and return (hence, the title). His are, perhaps the most stripped-raw characters you can get without entering the realm of melodrama.

Platonov captures this tentativeness and of humanity with such grim and beautiful tragedy that we are not tempted to shout "fool" as much as we allow ourselves to follow the brushstrokes of his paternal hand and become engulfed with the human landscapes, made without cheap empathy and without an overbearing narrative voice.

It is without foundation to call him a master of the short story, as his works are not self-contained and "crafted" as much as they are skimmed effortlessly off a generations-long culture of fear, confusion and a fruitless longing for certainty.

Reading Platonov will not put you face-to-face with some great truth. it will, however, make you feel more human.

Banushka says

"ikinci el zaman"ı okumamış olsaydım platonov'un eserlerinin niçin 90'lara kadar yasaklandığını, sansürlendiğini mümkün değil anlayamazdım. komünizme, emeğe, devrime sonuna kadar inanmış bir yazar karışmazdı.

ama bu sene okuduğum svetlana aleksiyeviç'ler saolsun, devletin sansür mekanizması ve parti kafası nasıldiler, iyice anladım.

çok içten, çok doşal, insan sevgisi dolu öyküler. gelecek günlerin iyi olacağını inancıyla yazılmış, açlık, fakirlik, sefalet dolu olsa da...

not: okurken aklımdaydı, sonra yazmayı unutmuşum. günay çıtao kızılmak muhteem bir çevirmen...

Emre Ergin says

Yer yer sa?anak didaktikli?in d???nda çok sevdim.

Büyümü? de küçülmü? çocuklar, ya?land?kça küçülen ihtiyarlar ve geride kald??? için ba?kala?an, kirlene kirlene karar?p da ta ne zaman kayda geçilmi? bir hat?ran?n, kendi hat?ras?n?n anlam?n? yok eden kimlikler. Be?endim.

Bilge Guler says

Muhte?em ötesi.

Kut???n Sancaklı? says

Hayalleri taçland?rmadan, ac?lardan da bozgunlar yaratmadan insanlar?na, co?rafiyas?na samimiyet buhran?na kap?lmadan yak?ndan bakabilen hikayeler.. Platonov'un bir karakterini anlat?rken dedi?i gibi; 'co?rafiya ise ?iiriydi'.. Hikayeleri için üstüne söz eklemek gereksiz sanki..

Ça?da? T says

Özellikle kitaba ad?n? da veren Dönü? öyküsünü sevdim ve bir gün kitaba ara verip üzerinde dü?ünme ihtiyac? hissettim. Di?er öyküler de güzeldi ama çarp?c? de?illerdi. Hemen hepsi rus iç sava?? ya da dünya sava?lar? temal?, bireyden çok toplumu ve içine dü?tü?ü durumu (yoksulluk, özlem vb) irdeleyen öykülerdi. Arkada?lar?m Platonov'un romanlar?n?n daha ba?ar?lı? oldu?unu söylediler. Denemeye kesinlikle de?er.

Mehmet Sumer says

Platonov okudukça, Tolstoy'u ve Dostoyevski'yi be?enmemeye ba?lad?m. Sadece insan üzerine de?il, tabiat?n ve e?yan?n ruhu üzerine en güzel cümleleri Platonov'dan okudum.

"Çevrelerindeki sonbahar do?as?na y?lg?n, üzücü bir hava hakimdi o saat. Ma?a'y? da ?vanov'u da buradan evlerine götürmesi gereken tren gri bo?lu?un kim bilir neresindeydi ?imdi. ?nsan?n yüre?ini avutup ?enlendirebilecek tek ?ey ba?ka bir insan?n yüre?iydi." (s.84)

Kitap "Kum Ö?retmeni" öyküsüyle aç?lı?yor. Büyük bir roman olabilecek kadar güçlü bir çekirde?e sahip öykü bu. Ke?ke böyle kalmasaym??, bitti?inde di?er öyküye geçemedim. Akl?ma Kobo Abe'nin "Kumlar?n Kad?n?" roman? geldi. "Kum Ö?retmeni" t?pk? "Kumlar?n Kad?n?" gibi dünya edebiyat?n?n bir mücevheri olabilirdi.

"Potudan Nehri" t?pk? bir Ken Parker öyküsü gibi sadece okunmayan ayn? zamanda izlenen, kalbe dokunan, nefis bir öykü. Bir süre sonra yeniden ve sonra yeniden okumak istiyorum.

"Çöp Rüzgâr?" günümüzün ve tüm zamanlar?n sorunu olan fa?izmi anlatan evrensel bir öykü. Ayn? zamanda fa?izmi konu alan her öykü gibi korkunç. Bir daha okumay? dü?ünmüyorum. Öyle ac?.

"Dönü?" ise çok tuhaf bir öykü, önemli karakterlerin bazen sinir eden bazen duyguland?ran davran?lar? var.

"Yu?ka" ve "Üçüncü O?ul" hüznü öyküler. Özellikle "Yu?ka" çok etkileyici, bitti?inde gözlerim doldu.

"Fro" öyküsünün kahraman? Frosya ise bir odaya kapat?lan â??k bir ku? gibi sa?a sola çarp?p duruyor, kanatlar? parçalan?yor ve biz de onunla, onun yaln?z kederiyle sürüklenip duruyoruz. Bilmiyorum, böyle bir sevmek olabilir mi? Ç?rp?nan bir ruhun öyküsü: "Belki aptald? Fro, belki ya?am? iki kapik de?erindeydi, sevmek ve kollamak gerekmezdi onu, buna kar??n yaln?zca bir tek o biliyordu iki kapi?i iki ruble yapmas?n?."

"Nikita"y? okurken akl?ma büyük yazar Samed Behrengi geldi. ?yi insan olmak üzerine, soran, sorgulayan çocuklar yeti?tirmek üzerine dü?ündüm. Edebiyat?n her türünü sevdi?im için çocuklara seslenen kitaplar? da okuyan bir yeti?kin ve çocuklar?na alacak kitap bulmakta zorlanan bir baba olarak, çocuk kitaplar?n?n ço?unun berbat oldu?unu biliyorum. (Asl?nda "berbat" bile çok yetersiz bir tan?m, çocuk kitaplar?n?n ço?u, çocuklar? gerizekal? sanan yazarlar taraf?ndan yaz?l?yor, yay?nevleri de parlak bir yazara denk gelmiyor maalesef). Aptalca ?eyler yazan akl? k?t, hayali k?t çocuk kitab? yazarlar?na bu öyküyü önerece?im. Çünkü çok güzel cümleler, çok önemli hayat dersleri var bu öyküde: "Nikita dü?üncelere dald?. "Hadi o zaman, her ?eyi emekle yapal?m, her ?ey canl? olsun," dedi.

Ayr?ca çevirmen, Günay Çetao K?z?l?rmak'a ve kitab?n künyesinde ad? olmayan editöre te?ekkür etmek isterim. Dönü?, t?pk?, "Can", "Muhte?em Vah?i Dünya" ve "Çevengur" kitaplar?nda oldu?u gibi standartlar?n çok üzerinde enfes bir çeviri.

Duygu says

<<< "Neden di?erleri hep kötüydü, dulavratotu da, kütük-kafa da, su insanlar? da kötülerdi de, bu iyi bir insan peki?"

Baba o?lunun sar? saçlar?n? ok?ad? ve ?öyle yan?tlad?:

"Onlar? sen uydurdun Nikita. Onlar yok, gerçek de?iller, o yüzden de kötüler. Bu çivi adamc???ysa sen kendi eme?inle yapt?n, o yüzden iyi."

Nikita dü?üncelere dald?.

"Hadi o zaman, her ?eyi emekle yapal?m, her ?ey canl? olsun." dedi.

"Hadi o?lum" diye onaylad? baba. Nikita'n?n bütün ömrü boyunca iyi kalaca??na inan?yordu. >>>
(Nikita)

Ruslarla Türklerin ortak ya?ant?lar?, ortak tecrübeleri çok ilginç. ?nsanl??a dair pek çok hassasl??? benzer dü?ünüyor/alg?l?yor san?r?m bu iki toplum. Platonov'un öyküleri, farklı bir co?rafyada geçse, al??k?n olmad???m?z isimdeki insanlar? anlatsa bile o kadar tan?d?k, o kadar anla??l?r ki. ?nsan olmaya dair, küçük anlar? açan, de?en, dü?ündüren öyküler. Delilerle, çocuklarla, yoksullukla, aileyle, köy e?raf?yla bizi dünyaya, varl???m?z?n anlam?na, ahlaka dair tekrar dü?ünmeye sevk ediyor. Pek güzel.

J. says

Absolutely phenomenal. I think I cried reading some of these. There is a simplicity to them, and a deep and wonderful beauty. One of the best short story writers I have ever encountered. Like Vsevolod Ivanov, Platonov wonderfully captures the subjects he describes.

Perihan says

Yazarın kitapları n?n sansürsüz basılm? ancak 90 'l? yıllardan sonra gerçekte mi? Kitapta da yazarın 9 k?sa, ama vurucu öyküsü toplanmış. Öyküler çok gerçekçi yazılmış. ?fadeler, gizli bir mizah içeriyordu. Açlık, savaş, yoksulluk öyle derinden işlenmişti ki , hikayeler durup durup insanı a?lamaklı hallere düşürüyordu... Özellikle kitaba ismini veren Dönüş hikayesindeki o malum tren sahnesi öyle etkileyici anlatılmış ki, hikaye canlı canlı yan? başında yazılmış sanki... Zaten genel anlamda film ve kitaplardaki o tren sahneleri unutulmazdır...

Peter says

Reading Platonov is not easy if you start with the wrong book as I/we did when 'Happy Moscow' was selected earlier this month for our Russian reading group, albeit in translation. Robert Chandler quoting Joseph Brodsky in his introduction suggests that Platonov's 'case could be regarded as Joyce in reverse: he produced his 'Portrait of an artist' and 'Dubliners' after 'Finnegans Wake' and 'Ulysses'.

The other problem is the persistent view that Platonov is untranslatable; the Chandlers along with Angela Livingstone have gone to great lengths to get it right, so much so, that each time a new edition of any of Platonov's oeuvre is published they revise the translation, and it is not just a word here and there, each paragraph can have over half a dozen changes. An additional problem is working from the best available Russian texts, new ones are still being found and published in Russia.

These stories are later works, by and large from the mid thirties through to his final very short 'Two crumbs' (1946?). The stories here differ in setting and in tone - yet similar themes recur and with characters sometimes having the same names in different stories. Are they the same character? no, not necessarily, yet similar problems may be being faced.

There are also similar symbols and situations that occur from story to story even when the tone can be wholly different - and this makes them intriguing and requiring more readings. It's not just across this collection but also with other works, for instance with 'Happy Moscow'.

Kasimir Malevich is often used as a cover artist (primarily the earlier Harvill editions) another artist who started with more abstract (Suprematist, fauve, impressionist) work and ended in a more realist style, and both artists were of course under pressure from Stalin to conform. Platonov disagreed with Stalin's political vision of socialism, although he was himself a committed socialist and felt that Stalin was wrong on so many issues - in many respects his stories are a dialogue with Stalin's official proclamations. Many of these stories

subtly reflect the rigors and cruelties of collectivization and abound in humanity, as well as the problems of families moving from war to peace and their understanding of utopia.

‘The return’ is considered one of the great Twentieth Century Russian short stories, rightly so, though many stories here are real stunners, particularly ‘The Epifan Locks’ and ‘The River Potudan’; that said all are remarkable manifesting sometimes cruelty, sometimes absurdity, but all uniquely Russian.
